

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Σαμουνήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Τῆς Ἐορτῆς

῾Ηχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν

Ὅτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν πανάγνων σου αἰμάτων γενόμενος, ἐκ κόσμου σὲ μεταστῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνήν, προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀπεσύναξε, τοὺς ἰδίους κηδεύσαι σε, διὰ νεφέλης, ὄπαδοὺς τούτου νεύματι, παραστήσας σοί, εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου, οἵτινες θεασάμενοι, τῆς χάριτος ἔμπλεοι, γεγενημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες, Χαῖρε Κόσμῳ ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγνῶναι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώματός μου ἔξοδον, ἔφησεν, ἡ πάναγνος Θεοτόκος, τοὶς ἱεροῖς Μαθηταῖς, τὶ τὸ ξένον τοῦτο, τέκνα θέαμα; οἱ δὲ Ἀφνω ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπήρθημεν, καὶ καθὼς βλέπεις, τὴ σκηνή σου ἐπέστημεν, προσκυνήσαι σε, ὥσπερ θρόνον πυρίμορφον, βλέψαι τε σοῦ τὴν ἔνδοξον, καὶ θείαν Μετάστασιν, καὶ ταὶς παλάμαις κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σου σκήνωμα, σκηνὴ Παναγία, δι' ἣς εὑρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιεστῶτες τὴν σήν, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον φύσεως νόμῳ, σὲ Παναγίᾳ ἀγνή, ἔξοδίους ὕμνους προσεφώνουν σοί, Σεμνὴ χαῖρε, λέγοντες, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον, χαῖρε ἐτοίμῃ, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, χαῖρε ὅχημα, καθαρὸν τῆς θεότητος, Ἀπιθι καὶ μετάβαινε, πρὸς ὅρη αἰώνια, σκήνωμα δόξης πρὸς θεία, νὺν κατασκήνου σκηνώματα, πιστοὶς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου

῾Ηχος δ'
Ἐδωκας σημείωσιν

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σὲ ἀνέθετο, ἀγκαλῶν ἡ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουνὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ηὗξατο, διὸ σοὶ ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ Πνεύματος ἔνδοξε, ἀκακία συναύξοντι, καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ιερώτατον, ὡς ιερεὺς περικείμενος, προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν, καὶ προστάξει θεία, χρίεις βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαόν, ἀπαύστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμενον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, θεοφόρε πανόλβιε.

Νὺν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὄρᾶς ὁ ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, καὶ τὴν βαρύτητα, ὑπεξελθῶν καὶ οὐρανούς, περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, Προφήτα πανσεβάσμιε, τῶν προφητῶν ἴσοστάσιε, τῶν δικαίων συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δόξα... Καὶ νῦν...
῾Ηχος πλ. β' Τῆς Ἐορτῆς

Τὴ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον, καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὄμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι, οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων, Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, Μεθῶν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ίκέτευε σωθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

**Ὕχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ**

Ὑμνοῖς σου τὸ σεπτόν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων θιασῶται, Ποῦ νὺν ἀπάρεις Δέσποινα;

Στίχ. Άναστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βιῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Όμοσε Κύριος τῷ Δανιδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὄρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Όμοιον

Γῆ μὲν τὴν σὴν ταφή, εὐλόγηται Παρθένε, ἀηρ δὲ τὴν ἀνόδω, ἡγίασται τὴν ξένη, νόμω θανούσης φύσεως.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα τῆς Ἔορτῆς
Ὕχος γ' Τὴν ὡραιότητα**

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχή, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετατεθεῖσα ἐκ φθοράς, ἀγάλλεται Παναγία, Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοὶς ἀνόμοις ὁ Κύριος, δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμώ Λειψάνῳ σου, Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ὅχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν, ὅθεν σὲ σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἄπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν, Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Εἴτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἔορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ Βλέποντος Σαμουὴλ μέλπω κλέος. Ἰωσήφ.

**΄Ωδὴ α' Ὅχος δ'
Τριστάτας κραταιοὺς**

Τὴν στείραν μου ψυχήν, ἀρετῶν εὔτεκνίαν, ἐκβλαστάνειν σαὶς εὐχαίς, ἀξίωσον σοφέ, στειρευούσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνευφημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ιεροῖς Σαμουὴλ μελωδήμασιν.

Ο πάλαι τὴν νηδύν, διανοίξας τῆς Σάρρας, τὴν τῆς Ἀννης προσευχήν, πληροῖ περιφανῶς, καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀποτελέσας Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀνατεῖλαι ηὐδόκησεν.

Τὴ θεία ἰερῶς, συνακμάσας παμμάκαρ, διπλοϊδὶ τὴν ψυχήν, ἀκτίσι μυστικαὶς ἐφωτίσθης τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν μύησιν θεόφρον μυηθείς, καὶ ὡς Ἄγγελος, λειτουργήσας Θεῷ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον

Ο ὅν σὺν τῷ Πατρί, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθείς, Υἱός σου ἀληθῶς, ἔχρημάτισεν Ἀχραντε, ἄπαντας υἱοθετήσας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι.

Ωδὴ γ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Ὑψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος ἔνδοξε, ἡγαπήθης παρ' αὐτοῦ, φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ἀκεραιότητι, καλλωπιζόμενος.

Βίον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους ἔσχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, μυσταγωγούντας σε.

Λαμπρὸν τὸ ὅμμα, τῆς ψυχῆς ἰερῶς προσκτησάμενος, βλέπεις ὅντως τὰ μακράν, ὡς ἐνεστῶτα μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος, τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ προῆλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς, σαρκὸς προσλήψει πανάμωμε, ὅθεν ὡς Μητέρα σε, τούτου γεραίρομεν.

Ο Είρμος

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ, οὐ γὰρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἡχος γ'

Θείας Πίστεως

Νόμου κρίμασιν ἐντεθραμμένος, χρίσμα τίμιον εἰσδεγμένος, ὡς Ἀαρὼν ἱερωσύνῃ διέπρεψας, καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι, ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόρρω διέβλεψας, ἱερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἵκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Έορτῆς

Τὴν ώραιότητα

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε, πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα, διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοώμεν σοί, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ωδὴ δ'

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ

Περιβλέπτω πολιτείᾳ, ἰερῶς ἐγκοσμούμενος, τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις πεπίστευσαι, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι, καὶ τὸν εὔσπλαγχνον, διηνεκῶς παροργίζοντι.

Ο Ἦλεῖ παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαία ψήφω, θείας λειτουργίας ἀπείργεται, ὁ ἰερὸς Σαμουὴλ δὲ ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ εἰσοικίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα, Ααρὼν ὡς πάλαι, τῷ Παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας, καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας προσενήνοχας, προτυπούσας, Χριστοῦ τὴν σφαγήν τὴν σωτήριον.

Τῷ παράφρονι λαῶ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ Παμβασιλέως, θείας προσταγαὶς χρίεις νεύματι, θεουργικῷ βασιλέᾳ ὡς ἡτήσατο, κερτομοῦντα, αὐτοῦ τὴν βουλήν τὴν ὑπέρφρονα.

Θεοτοκίον

Ο τοὺς κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νέον ὕσπερ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι εὐδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει Παρθένε τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὃ κραυγάζομεν, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ωδὴ ε'

Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Σοφισθεὶς τῷ Πνεύματι, τῷ θείῳ ἐκ παιδός, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ ἔνδοξε τῷ τῆς χρίσεως,

βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσεσιν.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προέφης τῷ Σαούλ, ταὶς ἀτάκτοις μεταβολαίς, Σαμουὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βούλημα, καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν, προφανῶς τοῦ θείου Πνεύματος.

Ἀκακία πάντοτε σὺ ζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ τὴν κακίστην μεταβολήν, προφανῶς διήλεγχες, σὺ διορθούμενος, ἵερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἴκτον ὁ Σωτήρ, ἐξ αἰμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε σεσωμάτωται, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται.

Ωδὴ ζ' Ἐβόησε, προτυπῶν

Ο λόγος σου, τὴ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, προεδήλου τὰ μακράν, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφήτα, ἐνδιαίτημα θεῖον τοῦ Πνεύματος.

Ὑψούμενος, ὑψηλαὶς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὡς Προφήτης καὶ Θεοῦ, Ἱερεὺς παντοκράτορος, νομικαὶς λατρείαις, καθαγνίζεις ἀξιάγαστε.

Ἡχρείωται, ὁ Σαοὺλ παραβάτης γενόμενος, καὶ Θεὸς σοί, ἀντ' ἐκείνου Δαυΐδ τὸν πραότατον, Σαμουὴλ θεόφρον, ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι.

Θεοτοκίον

Λελύτρωται, τῶν ὕδινων ἢ Εῦα Πανάμωμε, ἀνωδίνως, σοῦ τεκούσης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, καὶ ὁδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα.

Ο Είρμος

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνάς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Συναξάριον

Τὴ Κ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἅγιου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουὴλ.

Στίχοι

- Μύσας τελευτὴ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
- Τὸ ζῶν ἀεὶ φῶς καὶ τελευτὴ σας βλέπει.
- Βὴ δ' ὄρόων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι ἔνθεν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἅγιων τριάκοντα ἐπτὰ μαρτύρων, τῶν ἐν Βιζύῃ τῆς θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχοι

- Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τοὺς κεκαυμένους.
- Χάριν Τριάς σου, τετράκις τελεῖν δέκα.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἅγιων μαρτύρων Σεβῆρου καὶ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στίχοι

- Ξίφει παθῶν Σεβῆρος εὔρεν ἀξίως,
- Ἐπαθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.
- Ἐχει τὸ πὺρ σὲ πρὸς βραχὺν Μέμνον χρόνον,
- Μένει δὲ σὲ στέφανος εἰς ἀεὶ μένων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἅγιας μάρτυρος Φωτεινῆς, ἔξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν, καὶ τοῦ Ἅγιου μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.

Στίχοι

- Βουλὰς ὅλας παρῆλθες τὰς Ἀχιτόφελ,
- Βουλὴ μιὰ Λουκίος ἀθλήσας ξίφει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα μνήμη τῶν Ἅγιων μαρτύρων Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαί (ἢ Δοσὰ ἢ Σοδά).

Ταὶς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

‘Ωδὴ ζ’

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ Παμβασιλεῖ, προσάγει μακάριε, εὐχὴν ἰερὰν ἐκπληροῦσα, καὶ μελωδοῦσα, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἴ̄.

Ἐνδον ὅντα τοῦ ναοῦ σε, καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρὼν, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπουρανίῳ Δεσπότῃ, ἡ θεία χάρις ἔνδοξε, Σαμουὴλ κατελάμπρυνεν.

Λόγῳ θείῳ κρίνεις μάκαρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τούτῳ τὸ δικαίωμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσευχὴ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὅλην ἐκκενώσας, ἔνδοξε τοῦ σοῦ νοός, ἔσοπρον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης βιῶν ἀσιγήτως, Εὐλογητὸς εἴ̄ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὥφθης ἄφλεκτος τεκοῦσα, πάναγνε ως ἀληθῶς, τὸ πὺρ τῆς θεότητος, διὸ τὰ ὄλώδη μου πάθη, Θεοκυῆτορ φλέξον, ως συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος.

‘Ωδὴ η’

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Κοσμηθεὶς Ἀαρὼν τῷ ἐνδύματι, τῶν Ἅγιων εἰσῆλθες εἰς Ἅγια, θυσίαις παμμακάριστε Ἰσραὴλ ἀφαγνίζων προμηνυούσαις τὴν σφαγὴν τοῦ Ἄμνου τὴν σωτήριον.

Λογισμῷ καθαρῶ εἰσδεχόμενος, τὰς αὐγὰς Σαμουὴλ τὰς τοῦ Πνεύματος, οἵα Προφήτης ἔνθεος, προμηνύεις τὰ πόρρω ως ἐνεστῶτα, διὰ τοῦτο πιστῶς εὐφημούμέν σε.

Ἐκλεκτὸς ὁ Δαυὶδ ἐχρημάτισεν, ἐν νίοῖς Ἱεσσαὶ ως ἐδήλωσας χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι, Σαμουὴλ τῷ ἀγίῳ καὶ ἀνακράζων, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οἱ τὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν Δικαίων συνόμιλε ταὶς σαὶς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείας τῆς ἄνω ἀναβοῶντες Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸ Κύριον.

Θεοτοκίον

Συμπαθείας τῆς σῆς μὲ ἀξίωσον, συμπαθῆς καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, καὶ τῆς γεέννης ρύσαι με, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἔξωτέρου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

‘Ο Εἱρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

‘Ωδὴ θ’

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἴστάμενος οἴα λειτουργός, ἐπίπροσθεν, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, μάκαρ ἀμέμπτω πολιτείᾳ, κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας, τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητεύων ἐμφανέστατα.

Ὥφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, ἀοίδιμε τοῦ Ἅγιου σκεῦος Πνεύματος, τῷ ἰερῷ συναυξηθεὶς δέ, ἐνδύματι Θεὸν ἐθεράπευσας, πραότητι καρδίας πανόλβιε, καὶ διανοίας ὠραιότητι.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ως ἥλιος θεοφόρε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίω χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμώντων σε, ὁμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Ὕρθης πρὸς μονὰς φωτοειδεῖς, καὶ ἔλαμψας τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, βλέπεις ἢ βλέπουσι Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ ἄπαντες Δίκαιοι, θεούμενος μεθέξει θεόπνευστε ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρός, τὸν ἄφθαρτον ἐν νηδὺι ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας,
ρύμενον πολλοὶς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἄφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἄφθορε μόνη Παναμώμητε.

Ο Είρμος

«Ενα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς
κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ο οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Ο Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως δοθείς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὅψιστῳ ὑπὸ μητρὸς πανευκλεούς, καὶ
βασιλεῖς χρίων οὗτος, ὡς Ἱερεὺς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανὴ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ
σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σώμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ
Ἀπόστολοι.

Στίχ. Άναστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

ὝΩ τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις, λαμπρῶς
θεομακάριστε.

Στίχ. Ὄμισε Κύριος τῷ Δανῆδ ἀλήθειαν.

Στῖφος τῶν Μαθητῶν, καὶ θείων Ἀποστόλων, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης
Θεομήτορος.

Δόξα... Καὶ νύν...

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σώμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ
Ἀπόστολοι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.